

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Δ. ΛΑΥΡΑΓΚΑ

Ν Ο Ρ Μ Α

N O R M A

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ 4

ΜΟΥΣΙΚΗ

G. BELLINI

Μ. ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ

1909

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐξεδότησαν :

Ὁ Γέρω-Μαρτὲν (Κορμών) ὄρ. 1.20	Ὁ υἱὸς τῆς νικτὸς, (Σεζορ) 1.20
Τόσσα, (Σαρδοῦ) > 1.—	Θυμιούλα ἢ Γαλαξειδιώτισσα, (Π. Μελισσιώτου) > 0.80
Οἱ Βρυκόλακες, (Ἴφεν) > 1.—	Μάρκιλλα, (Π. Δημητρακοπούλου) > 1.20
Ἡ λύρα τοῦ Γέρω-Νικόλα, (Δ. Κόκκου) > 0.80	Οἱ Ἰακωβίται, (Κοπέ) > 1.—
Ὁ μακαρίτης Τουρινέλ, (Μπισόν) > 1.—	Νῦξ ἐλεημοσύνης, (Ἰω. Βουλοδήμου) > 1.—
Ἡ Τιμή, (Σουβερν) > 1.—	Ὁ Ράπτης τῶν Κυριῶν, (Φεῦδῶ) > 1.20
Πατοῖς! (Σαρδοῦ) > 1.20	Ἀπὸ τῆ Γῆ ἔς τὸν Οὐρανὸ, (Δημητρακοπούλου) > 1.20
Ἡ Καραντίνα, (Λάσκαρη) > 1.20	Κομφῶται, (Νικ. Λάσκαρη) (Σειρὰ Δευτέρα) > 1.—
Αἱ Δύο Ὀρφαναί, (Δ' Ἐνερὺ) > 1.20	Ἡ Λοκαντιέρα, (Γκολδόνη) > 1.40
Κομφῶται μονόπρακτοί, (Ν. Λάσκαρη) > 1.20	Ὁ Δὸν Κιχώτης, (Γε. Στρατηγαπούλου) > 1.40
Ὁ Ἀλκάδης τῆς Θαλαμίας, (Καλδερὸν) > 1.—	Ὁ μάριμπα-Λινάρδος, (Δ. Κόκκου) > 1.—
Ὁ Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας, (Κορομηλά) > 1.20	Τὸ Στοιχεῖο, (Καλδερὸν) > 1.—
Νὰ τὸ λέμε; (Λαμπρ) > 1.—	Οἱ Ἰππῶται τῆς Ὀμῆλης, (Δ' Ἐνερὺ) > 1.40
Μονόλογοι (Καλαποθάκη, Δηλ. Κατερίνη, Λάσκαρη κλ.) > 0.80	Ἀγαθόπουλος ὁ Ξηροχωρίτης, (Μολιέρου) > 0.80
Οἱ δύο Λοχίαι, (Δοβινῦ) > 1.20	Γιὰ τὴν τιμὴν, (Χριστοδασίη) > 1.—
Ἡ Στριγγλά, (Ν. Ἀντωνοπούλου) > 0.80	Νεαφόρος Φωκᾶς, (Π. Ζάνου) > 1.20
Οἱ ἄτιμοι, (Ροβέττα) > 0.80	Ἡ Χήρα, (Μελιάκ—Ἀλεξῶ) > 1.—
Ὁ Καπετὰν Γιακουμῆς, (Δ. Κόκκου) > 1.20	Δραμάτια, (Λάσκαρη) Νὰ μὲ Ζηλεύη. Ἐντιμοί. Μουσουλεῖον > 1.—
Ἡ Φαιδώρα, (Σαρδοῦ) > 1.20	Τὸ Μπαλόνη, (Δαυρεῦ) > 1.20
Ἡ Γριόλη, (Περσιάνου) > 1.20	Ταρτοῦφος, (Μολιέρου) > 1.40
Μαλιὰ Κουβάρια (Λάσκαρη) > 1.40	Πικ-Νίκ, (Ν. Λάσκαρη καὶ Γ. Κ. Πῶπ) > 1.20
Ὁ Στανρός, (Νικολάρα) > 0.60	Ὁ Πολιτικὸς Ἀνεμόμυλος, (Γκοντινῶ) > 0.60
Ἡ Χαΐδα, (Μελισσιώτου) > 0.80	Γένος καὶ καρδιά, (Π. Ζάνου) > 0.80
Ἡ Θεία τοῦ Καρόλου, (Μπρατὸν) > 1.—	Ὁ μνηστήρ τῆς Ἀρχοντοῦλας, (Ἄλ. Παγκαβῆ) > 0.80
Ὁ Γαμβρός μας, (Λάσκαρη καὶ Γιαγνουκάκη) > 1.20	Ἰωσίας ὁ Ἄκτορῶλαξ, (Φουρνιῶ καὶ Μέγιερ) > 1.20
Ντροπαλὸς ἐρωτευμένος, (Λάσκαρη) > 0.60	
Σαμπινιὸν χωρὶς νὰ θέλῃ, (Ντεσαλιέρ) > 1.40	
Ἡ Μήδεια, (Σουβερν) > 1.20	
Ἡ Λαμπροδορομία, (Ἐρβιῆ) > 1.20	
Ἐρωτὸς Θρίσμβος, (Ζιακόζα) > 0.60	
Τὸ σπίτι τῆς Κούκλας, (Ἴφεν) > 1.40	

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Δ. ΛΑΥΡΑΓΚΑ

Ν Ο Ρ Μ Α

N O R M A

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ 4

Μουσική

G. BELLINI

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ

1909

ΠΡΟΣΩΠΑ

Πολλέων
'Οροδέζος
Νόρμα
'Αδαλγίζα
Κλοτίλδη
Φλάβιος

'Οξύφωνος
Βαθύφωνος
'Υψίφωνος
Μεσόφωνος
'Υψίφωνος
'Οξύφωνος

Δύο μικρά.—Χορός Δρυϊδῶν.

Ἡ σκηνὴ ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τοὺς Ρωμαϊκοὺς χρόνους.

Ν Ο Ρ Μ Α

ΠΡΑΞΙΣ Α΄.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

(Δάσος ἱερὸν τῶν Δρυϊδῶν)

ΟΡΟΒΕΖΟΣ. Ἄπο τοὺς λόφους καὶ πάλι ἤρρισε νὰ προβάλλῃ—ἡ ἀργυρᾶ σελήνη μας· τὰ θεῖά της τὰ κάλλη—καὶ τὴν ἐμφάνισιν της πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν της—ἄς ἀναγγεῖλῃ πάραυτα τὸ σήμαντρον ἡμῶν.

ΧΟΡΟΣ. Νὰ δροσίσῃς γόστον ἅγιον—Νόρμα ἐλθέ.

ΟΡΟΒ. Ναὶ φίλοι, ναὶ θὰ ῥοθῇ.

ΧΟΡΟΣ. Καὶ φέρε στὰ θεόπνευστα — καὶ τὰ γλυκὰ λόγους πικρούς, γεμάτους [σου χεῖλη μίσους, ὀργῆς καὶ πάθους—λόγους ποῦ πάντα θλίβουν μέσ' τὴν καρδιά βαθειά.

ΟΡΟΒ. Ναί, θὰ τὸ πῆ ὡς πάντοτε — ὑπὸ τὰ δένδρα

ΧΟΡ.-ΟΡΟΒ. Σπεῦσον, σελήνην ἔκλαιπρον [ταῦτα ἢ Νόρμα νὰ ἰδῇ...—ἢ Νόρμα, ἢ Νόρμα.

(Ἀποσύρονται βαθμηδόν).

ΣΚΗΝΗ Β΄.

(Πολλίων καὶ Φλάβιος).

ΠΟΛ. Χαθῆκαν ὅλοι· σὲ ἄγριον δάσος τρέχουν, κι' εἴμεθα μόνοι.

ΦΛΑΒ. Ἡ Νόρμα λέγει τάφον—τὸ δάσος τοῦτο.

ΠΟΛ. Ὅνομα προσφέρεις, ὁποῦ μὲ παγώνει.

ΦΛ. Τί λέγεις σὺ; Ἐκεῖνη ἡ μήτηρ—τῶν παιδιῶν σου;

ΠΟΛ. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ με κακίσῃς.

Εἶμαι ἀπηλπισμένος—κι' ἔσβυσε πειὰ γιὰ μένα ἡ πρώτη λάμψις τοῦ ἔρωτός μου.

Τὸ βλέπω, ἔχασα τὴν χαρὰν μου.

Πρὸ τῶν ποδῶν μου ὁ τάφος χαίνει —κι' ἐκεῖ μὲ φέρ'

ΦΛΑΒ. Ἄλλην μὴν ἀγαπᾷς; [ἢ τύχη.

ΠΟΛ. Φίλε, μαντεύεις. Ναί, ἄλλην, τὴν Ἀδαλγίζαν!

Σὺ θὰ τὴν ἴδῃς· ἓνα ἀθῶνον πλάσμα—μ' ἀγγέλου μορ-

Χάριν τῶν Θεῶν τοῦ κόσμου στερηθεῖσα, [φῆν.

λάμπει ὡς ἄστρον μέσ' τὸ χάος
ποῦ πάντα σκότος σκεπάζει.

ΦΛΑΒ. Μὰ πές μου, φίλε, — στενάζει κι' αὐτὴ γιὰ σένα;

ΠΟΛ. Δὲν τὸ γνωρίζω.

ΦΛΑΒ. Τὸ μῖσος τῆς Νόρμας δὲν φοβεῖσαι;

ΠΟΛ. Ἄγριαν, ζοφώδη ἐπαναφέρω
στὸν νοῦν μου ὀπτασίαν — καὶ τρέμω.

ΦΛΑΒ. Ὅποیان;

ΠΟΛ. Μοῦ φέρει τόσην ἀνίαν...

Εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ἔρωτος
μὲ ἀνθη στολισμένην — τὴν Ἄδαλγίζαν ἔβλεπα
πλησίον μου νὰ μένη. — Χορὸς Ἀγγέλλων ἔφαλλε
τοῦ ὕμεναίου ἄσμα, — κι' ἦτο τὸ θεῖον πλάσμα
γεμάτο χάριν καὶ μαγείαν — γεμάτο εὐμορφιά!
Ὅποταν σκιὰ κατάρατος — μέσῳ ἡμῶν προβάλλει,
καὶ τὴν χαρὰν ἐσκορπίσει — ὅπου τὴν περιβάλλει.

Σκότος καλύπτει γύρωθεν, — κι' ὡς κεραυνὸς ποῦ ρίπτει
ἦχον βροντῆς, ποῦ πίπτει, — τὸν πανικὸν σκορπᾷ.

Τὸν λατρευτὴν μου ἄγγελον — ἀπ' τὸ πλευρόν μου χάνω.

Θρηνοὶ μακρὰν ἀκούονται, — νὰ τρέξω δὲν προφθάνω
καὶ μιὰ φωνὴ ἀπαίσια — ἀκούεται ἡρέμα:

« Ἡ Νόρμα ζητεῖ τὸ αἷμα — προδότου ἐραστοῦ ».

ΦΛΑΒ. Ἄκου! Σπεύδει τὰ μυστήρια
ἢ Νόρμα τώρα νὰ ἐκτελέσῃ.

ΧΟΡΟΣ. Πρὶν ἢ σελήνη βγῆ στὴ γῆ — εἶθε αὐτὸς νὰ

ΦΛΑΒ. Ἔλα.

[πέση.

ΠΟΛ. Δὲν θέλω.

ΦΛ.

Δὲν ἀκούεις;

ΠΟΛ. Βάρβαροι!

ΦΛ. Ἐμπρός.

ΠΟΛ. Θὰ τιμωρηθοῦν.

Μ' ἐνθαρρύνει, μὲ συνδράμει, — σ' αὐτὴν πολὺ πιστεύω,
μιὰ μορφὴ ὅπου λατρεύω, — ἄχ! αὐτὴ ποῦ ἀγαπῶ.

Τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἐκείνης — τὴν ζωὴν ἔχει ἀρπάσει,
τὰ πυκνὰ θὰ καύσω δάση — καὶ τὸν θεῖον του βωμόν.

ΦΛΑΒ. Ἔλα! Μὴν ἀργῆς! — Ἔλα μὴ μᾶς δοῦν.

(Ἀπέρχονται.)

ΧΟΡΟΣ. Νὰ ἢ Νόρμα χωρεῖ ἐστεμμένη
μὲ τὰ φύλλα τῆς θείας μυρσίνης

καὶ σκορπᾶ νέαν λάμπιν σελήνης
ἢ δρεπᾶν ἢ χρυσῆ ποῦ κρατεῖ.
Πλησιάζει, καὶ τ' ἄστρον τῆς Ρώμης
ἐκ τοῦ τρόμου τὴν λάμπιν του χάνει
μιὰ ματιά, μία λέξις τῆς φθάνει
νὰ ἐνσπείρη τὸν τρόμον παντοῦ.

NORMA. Ὁργῆς καὶ μίσους λόγους
τίς νὰ τονίση πρὸ τοῦ θείου τεμένους ;
Τίς νὰ ἐμπνεύση χρησιμὸς πειροᾶται
τῇ θεοπνεύστῳ Νόρμα ;

Ναί· τὴν Ρώμην νεκρᾶν πάντες ποθεῖτε,
ἀλλὰ τὴν πτωσὶν χερσὶν ἀνθρώποις—μὴ ποτε θαρρεῖτε.

ΟΡΟΒ. Μὰ ἕως πότε θέλεις νὰ εἴμεθα—οἱ κατεστραμ-

NORM. Ἀργεῖ ἀκόμη νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα. [μένοι ;

ΧΟΡΟΣ. Μὰ οἱ χρησιμοὶ τί λέγουν ;—Νόρμα ὁμίλει.

NORM. Στὰς οὐρανίους βίβλους

βλέπω νὰ ἔχῃ, εἰς τῶν νεκρῶν τὴν στήλην

τὸ ὄνομα τῆς Ρώμης, τὴν πρώτην θέσιν.

Νῦν παύω πλέον καὶ χόρτον θεῖον θερίζω.

NORM.-ΧΟΡ.-ΟΡΟΒ. Ὡ σελήνη ποῦ τὸν κόσμον
λάμπεις ὅλον μὲ τὸ φῶς σου—τὸ ὠραῖον πρόσωπόν σου
μὴ μᾶς κρύπτῃς τὸ λαμπρόν.

Φέρε πάλιν μέσῳ τοῦ κόσμου—τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγά-
καὶ γαλήνην ὑπερτάτην [πην

ποῦ οἰκεῖ στὸν οὐρανὸν—ἐν μέσῳ ἡμῶν.

Καὶ ὅταν φθάσ' ἐκεῖν' ἡ ὥρα—κι' ὁ Θεὸς νὰ τιμωρήσῃ
τὴν τῶν ἀθλίων χώραν—ἡ φωνὴ θὰ ἀκουσθῇ.

ΧΟΡΟΣ. Πές το, κι' ἐκ τῶν πολλῶν βασάνων

θὰ μᾶς σώσης παρευθῆς,

καὶ ὁ πρῶτος ποῦ θὰ πέσῃ—εἶν' ὁ ὑπάτος αὐτῶν.

NORM. Αὐτὸς κι' ἐγὼ τὸ θέλω

καὶ ἡ καρδιά πῶς τὸν πονεῖ.

Ἄχ αἱ θεῖαι ἀναμνήσεις—τοῦ πρώτου ἔρωτός μου
αὐτὰ τ' ἀγαθὰ τοῦ κόσμου—μὲ κάνουν ν' ἀψηφῶ.

Ἄχ πάντοτε ἐλπίζω—γλυκεῖα παρηγοριὰ κ' εὐτυχία
σ' ἐσένα πάντα νὰ βρῶ σιμά.

ΠΡΑΞΙΣ Β΄.

[Σκηνή ὁμοία τῆς α' πράξεως].

ΣΚΗΝΗ Α΄.

ΑΔΑΛΓΙΖΑ. Κενὸν τὸ ἄλσος πλέον.

Ἄπῃλθον ὄλοι. Ν' ἀναπνεύσω μόνη

θὰ κατορθώσω. Ἄχ ἐδῶ

ποῦ τὸ πρῶτον εἶδον ἐκείνον τὸν Ρωμαῖον

νέον, καὶ διὰ τὸν ὁποῖον παρεῖδον τὰ πάντα,

θὰ παρελθῆ κι' αὐτό;

Ἐλπίς ματαιά· μία δύναμις μεγάλη—ἐδῶ μὲ φέρει!

Νὰ δῆ τὸ πρόσωπόν του—ποθεῖ ἢ καρδιά μου

καὶ τῆς γλυκειᾶς φωνῆς του — ἤχον φέρει εἰς ἐμὲ ἢ

Σὺ Θεὲ προστάτευσόν με.

[αύρα.]

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΠΟΛ. εἰς τὸν ΦΛ. Ἔρχεται! νά, τὴν βλέπεις;

Ἄφες με μόνον.

ΑΔΑΛ. Σὺ ἐδῶ;

ΠΟΛ. Τί βλέπω; θὰ ἔλλαιες.

ΑΔΑΛ. Ἡὐχόμην· ἄφες με μόνην.

Θέλω νὰ κάμω τὴν προσευχήν μου.

ΠΟΛ. Θεὸν προσβεύεις ἀγροῖκον καὶ πλάνον,

παρὰ τὴν θέλησίν σου, πιστεύω.

Θεὸς ποῦ πρέπει σὺ νὰ λατρεύῃς—εἶνε ὁ ἔρως.

ΑΔΑΛ. Τί λές!—Σιῶπα νὰ μὴ σ' ἀκούω.

ΠΟΛ. Νὰ φύγῃς θέλεις· μὰ ὅπου καὶ ἂν θὰ πᾶς

μαζῆ θὰ ἔλθω.

ΑΔΑΛ. Ὁρκίσθηγ εἰς τὸν Θεὸν τὴν ζωὴν μου τώρα.

ΠΟΛ. Θεὸς σου εἶνε ὁ ἔρως.

ΑΔΑΛ. Παρῆλθ' ἢ ὥρα.

ΠΟΛ. Ναί, ὡς προῖκα μορεῖς νὰ δώσης

στὸν Θεόν σου τὴν ζωὴν μου,

μὰ μὲ τοῦτο δὲν θὰ λυτρώσης

ἀπ' τὸ πάθος τὴν ψυχὴν μου.

Ὅχι, ὄχι· ἄχ δὲν ἀκούεις—ἄχ πῶς πάσχω.

Τοῦ χαρίζω τὰς δεήσεις.—Ἐγὼ τὴν καρδιά σου θέλω!

ΑΔΑΛ. Ὅπως βλέπω, δὲν γνωρίζεις

πόσον πάσχω στὴν καρδιάν,—τώρα ὅτε μ' ἀποχωρίζεις

ἀπ' τὴν πίστιν καὶ σκοτιάν·

ναί, πῶς πάσχω τοσοῦτον τὸ βλέπεις;

Τὸν Θεὸν ὅπου λατρεύω — θέλεις σὺ νὰ στερηθῶ,
τὸν Θεὸν ὅπου πιστεύω—χάριν σοῦ νὰ ἀρνηθῶ.

ΠΟΛ. Εἰς τὴν Ρώμην ποῦ πηγαίνω
εἰς ἄλλους δίδεις θεοὺς λατρεῖαν.

ΑΔ. Φεύγεις, εἶπες;

ΠΟΛ. Ναί, τὴν προῖαν.

ΑΔ. Φεύγεις, ἀλήθεια;

ΠΟΛ. Καὶ σ' ἀναμένω, καὶ θὰ μάθης
στὴν ἀγκαλιά μου πῶς κι' ὁ ἔρωσ εἶνε Θεός.

ΑΔ. Μὴ τὸ λέγεις.

ΠΟΛ. Ποθ' ἢ καρδιά μου—οἱ παλμοί της ν' ἀκου-

ΑΔ. "Αφῆσέ με. [σθοῦν.

ΠΟΛ. "Αχ, ἀρνείσαι; δὲν μ' ἀγαπᾶς;

ΑΔ. Ναί, ἀρνοῦμαι, οἱ θεοὶ μὲ συγκρατοῦν.

ΠΟΛ. "Ερημον θέλεις νὰ μ' ἀφήσης;

"Αδαλγίζα, "Αδαλγίζα,—εἰς τὴν Ρώμην ἔλα φίλη,
ποῦ χαρὰ μᾶς περιμένει—ὅπου στὰ γλυκά σου χεῖλη
γέλοιο πάντα θ' ἀπομένῃ.

Δὲν ἀκούεις στὴν καρδιά σου — μιὰ γλυκειὰ κρουφή
νὰ σοῦ λέγῃ πῶς κοντά σου [λαλιά
θαῦρω ἄγὼ καὶ σὺ χαρὰ;

ΑΔ. Πάντα εἰς τὴν ἀκοήν μου
φθάν' ὁ ἦχος τῆς φωνῆς του

κι' ἔχω πάντα στήνῃ ψυχὴν μου—τὴν εἰκόνα τῆς μορφῆς του
καὶ τῆς λύπης μου δεσπόζει—ἡ γλυκειὰ του ἢ λαλιά,
ἣτις μόνη καὶ μὲ σώζει—ἀπ' αὐτὴν τὴν συμφορὰ.

ΠΟΛ. "Ελα.

ΑΔ. Ποτέ!

ΠΟΛ. "Αχ, μὰ ἔλα φίλη!

ΑΔΑΔ. Ποτέ μου.

ΠΟΛ. Θὰ μ' ἀφήσης νὰ φύγω μόνος;

ΑΔΑΔ. "Όχι. "Αχ! θὰ φύγω κι' ἐγὼ μαζίῃ.

ΠΟΛ. Τότε αὔριον καὶ οἱ δύο φεύγουμε πειά.

Πῶς συγκινοῦμαι.

ΑΔΑΔ. Ναί, ὀμνῶ, θέλω, τὸ ἐνθυμοῦμαι.

Τοὺς θεοὺς μου θὰ ἀφήσω—μὰ ἐσὲ θὰ ἀγαπῶ.

ΠΟΛ. "Αν ἐσένα ἀποκτήσω—ἀψηφῶ καὶ τὸν Θεό.

ΝΟΡΜΑ. Φύγε καὶ τὰ δύο κρούψε,
νὰ τὰ θωπεύσω φοβοῦμαι—οὔτε θέλω.

ΚΛΟΤ. Τί λόγον ἔχεις
τὰ δυὸ μικρὰ παιδιὰ σου, — νὰ μισήσης;
ΝΟΡ. Θεέ! — τί συγκινήσεις με βασανίζουν.
Φίλη Κλοτίλδη, στήν Ρώμην — ἐκλήθη ὁ Πολλίων.
ΚΛΟΤ. Φεύγεις μαζῆ του ;
ΝΟΡ. Δὲν λέγω τί σκοπεύω.
ἂν ἤθελε φύγη καὶ με ἀφήση. — Μὰ πῶς θὰ λησμονήση
τὰ δυὸ παιδιὰ του ; — Φύγε μαζῆ του μὴ σᾶς δοῦν.
(Ἔρχεται ἡ Ἀδαλγίτσα)

ΝΟΡ. Ἀδαλγίτσα.
ΑΔΑΛΓ. Δὲν ἔχω θάρρος.
ΝΟΡ. Μὴ τρέμεις μαζῆ μου κόρη. — Διατί φοβεῖσαι ;
Μοῦ εἶπον κάτι σπουδαῖον — θέλεις σὺ μοῦ φανερώσει.
ΑΔΑΛ. ὦ ναί ! μὰ θὰ μοὶ δώση
ἢ θεία χάρις τὴν ἰσχὺν — ποῦ πρέπει, νὰ φανερώσω,
χωρὶς νὰ τρέμω, τὸ μυστικὸν
ποῦ καίει μέσα τὴν καρδιά μου.
ΝΟΡ. Μὴ τρέμει ὁμίλει τίς ὁ παιίστης ;
ΑΔΑΛ. Ὁ ἔρως ! μὴ ταραχθῆς, πολὺν καιρὸν παλαίω
νὰ τὸν νικήσω, καὶ τὰς δυνάμεις χάνω
καὶ τὰς αἰσθήσεις.

ΝΟΡ. Νὰ σὲ λυτρώσω, καιρὸς δὲν εἶνε πλέον·
ἀλλὰ πῶς ἐρωτεύθης ;
καὶ πότε ἠσθάνθης τὸ αἶσθημα τοῦτο ;
ΑΔΑΛ. Εἰς στεναγμὸς του· καὶ μιὰ ματιὰ του
ὅταν προσηχόμην, εἰς τὸν ναόν μας
ἔμπρὸς σ' αὐτὰ τὰ θεῖα, — ἠσθάνθην τὰ χεῖλη κοῦα·
σιαματῶ τὰς εὐχάς, καὶ θαμβωμένη,
στὸ πρόσωπον ἐκείνου, θαρρῶ πῶς βλέπω
Θεὸν μεγάλον, γενναῖον — ἅμα καὶ ὄραϊον.

ΝΟΡ. ὦ ! ἀναμνήσεις τόσων παλμῶν,
τὸ ἴδιο κ' ἐγὼ ὑπέστην, ὅταν τὸν πρωτοεἶδον.
ΑΔ. Μὰ σὺ δὲν με ἀκούεις;

ΝΟΡ. Λέγε ! σὲ ἀκούω.
ΑΔ. Μόνη τὰς νύκτας κουμμένη — ἀνέμενον νὰ φθάση
καὶ τοὺς παλμοὺς τοῦ στήθους μου
νὰ σώση, νὰ κοπάση. — Λυπήσου με λέγει·
δὲς ὁ ἔρως πῶς με φλέγει — λύτρωσε τὴν καρδιά μου,
τὴν προσφιλῆ σου κόμην — ἄφες νὰ ἀσπασθῶ.

NOP. (Γλυκεῖαι φράσεις ἤχοῦν ἀκόμη
τόρα μέσ' τὴν καρδιά μου—εἰς τὴν ἰδίαν ὥραν.

ΑΔ. Ὡς φθόγγοι λύρας μελίρροτοι
τὰ λόγια του ὁμοιάζουν—καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του περι-
μέσα βαθεῖα μὲ σφάζουν. [λυποί,

NOP. Παῦσε νὰ κλαίῃς κι' ἐλευθέρα
δύνασαι πάλιν τὸν κόσμον ν' ἀπολαύσῃς.

ΑΔ. Ἄχ! τί εἶπες! ποθῶ ν' ἀκούσω
τὰ λόγια σου καὶ πάλιν.

NOP. Ναί, ἐναγκαλίσου με·
εἰς τοῦ κόσμου τ' ἀγαθὰ—ἐκεῖ σ' ἐμὲ τὰ φέρω·
κι' ἂν ἔχῃς γι' αὐτὸν ὑποφέρει
γι' αὐτὸν θὰ βρῆς χαράν.

NORM. Ἀλλὰ δὲν ἐφανέρωσες-ποιὸς εἶν' αὐτὸς ἀκόμη.

ΑΔΑΔ. Πατρίς του, ὡς μοῦ ἔλεγεν—εἶνε ἡ Ρώμη.

NORM. Ἡ Ρώμη! λοιπὸν ποῖος εἶνε;

ΑΔΑΔ. Θαυμάζεις;

NORM. Εἶν' ὁ Πολλίων!

ΑΔΑΔ. Τρομάζεις;

NORM. Αὐτὸς ἐκεῖνος!—Τὸ ἐφαντάσθην.

ΑΔΑΔ. Ἄχ ναί!

ΠΟΛ. πρὸς τὴν ΑΔΑΔ. Ἄχ δυστυχῆς, τί κάμεις;

ΑΔΑΔ. Θεέ μου!

NORM. πρὸς τὸν ΠΟΛ. Τρέμεις σύ; μὰ γιατί,

γιατί νὰ τρέμῃς;—Ἄδικα τρέμεις, ἄπιστε·

ἄδικα ταύτην· ἄχ ναί, σκληρέ·—αὐτὴ δὲν εἶνε ἔνοχος

ὁ ληστής σὺ εἶσαι.—Τρέμε γιὰ σὲ κακὲ

καὶ τὰ παιδιὰ σου τρέμε, σκληρέ!

ΑΔΑΔ. Τί λέγεις; ἄχ! καὶ ὅμως σιωπαίνεις.

NORM. Ποίας ἀπάτης ἄσπλαγγης — ἔγινες μαῦρον

Τοῦ ἔρωτος καλλίτερα ἦτο γιὰ σένα [θῦμα.

τὸ μνήμα· τώρα πάντοτε δάκρυα

τὸν βίον σου θὰ ραίνουν — καὶ σένα θὰ μαραίνουν

ὅπως κι' ἐμένα μέσ' τὴν καρδιά πικρά.

ΠΟΛ. Νόημα μ' αὐτοὺς τοὺς λόγους σου

παῦσον ἄχ, νὰ πικραίνῃς—αὐτὸ τὸ πλᾶσμα ἄδικα

μέσ' τὴν καρδιάν μαραίνεις.

ΑΔΑΔ. Μὲ συγκινοῦν ὅλα αὐτὰ—τρέμ' ἡ καρδιά μου

NORM. Ἄπιστε! [νὰ ρωτᾷ.

ΠΟΛ. Θὰ παύσης;

ΝΟΡΜ. Ἄκουσε.

ΠΟΛ. πρὸς τὴν ΑΔΑΛ. Ἔλα.

ΑΔΑΛ. Δὲν θέλω ἄφες με.

Μνηστήρ τῆς Νόρμας εἶσαι

ΠΟΛ. Ἔστω· μὰ τώρα δὲν εἶμαι.

ΑΔΑΛ. Δὲν θέλω ἄφες με.

ΠΟΛ. Δικός σου πειὰ θὰ ἦμαι·

ἦτο γραφτό μου ἐσένα ν' ἀγαπήσω·

μὰ τὴν καρδιάν σου — πάλιν νὰ στερηθῶ.

ΝΟΡΜ. Λοιπόν· σ' ἀφίνω μαζή του νὰ φύγῃς· πήγαινε.

ΑΔΑΛ. Ὅχι· μαζή μ' αὐτόν· ὄχι ποτέ!

ΝΟΡΜ. Φεύγεις φεῦ! κι' ἐγκαταλείπεις

τὴν τιμὴν καὶ τὰ παιδιὰ σου·—μὰ οἱ πόνοι τόσῃς λύ-

θὰ μαραίνουν τὴν καρδιά σου.

[πῆς

ΑΔΑΛ.-ΠΟΛ. Ἄχ!

ΝΟΡΜ. Καὶ στὸν Ἄδην ἂν κατάφυγῃς

τὰς ἀράς μου δὲν θ' ἀποφύγῃς·

ἢ δὲ τύπισ τοῦ συνειδότος

θὰ σὲ τρώγῃ μέσ' τὴν καρδιά.

ΑΔΑΛ. Ἄχ πῶς κλαίω γιὰτ' εἶμαι ἢ αἰτία

τῆς μεγάλης αὐτῆς συμφορᾶς σου·

πλὴν μᾶς χωρίζ ἢ προδοσία—ποῦ μαραίνει τὸν ἐρωτᾶ

ΠΟΛ. Ὁ θυμός σου δὲν σημαίνει·

[σου.

εἶνε πόνος ἀπ' τὴν καρδιά σου.—Τέτοιος ἔρωσ ποῦ μὲ

δὲν ἀκούει τὰς ἀράς σου.

[φλέγει

ΧΟΡΟΣ. Νόρμα ἔλα στὸν βωμόν σου

νὰ μᾶς εἴπῃς τὸν χρησμόν σου.

Τέλος τῆς Β' πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ Γ'.

[Δωμάτιον ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Νόρμας. Εἰς τὸ βάθος κλίνη ὅπου
τὰ δύο μικρὰ κοιμῶνται. Ἡ Νόρμα κρατοῦσα ἐγχειρίδιον
εἰς τὰς χεῖρας προχωρεῖ βραδέως πρὸς αὐτὰ].

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΝΟΡ. Τὰ δύο κοιμῶνται.—Μὴ πονεῖς καρδιά μου,

δὲν θὰ τὰ σώσης, κι' ἂν θὰ ζήσουν

στὴν Ρώμην θὰ βροῦν ποινὴν.

Φίλτατα ὄντα, αὐτὰ ποῦ ἦσαν—χαρὰ γιὰ μένα.

καὶ στὸ χαμόγελό τους—ἡ καρδιά μαζὺ μ' αὐτὰ ἐγέλα.
Ἐλθὲ Κλοτίλδη. Τρέξε φέρε τὴν Ἀδαλγίζαν.

ΚΛΟΤ. Ἐδῶ πλησίον τριγυρίζει
μονάχη, καὶ ὄλο στενάζει.

NOP. Τρέξε. Νὰ ἐπανορθώσω θέλω τὸ σφᾶλμα.

ΑΔΑΔ. Τί θέλεις Νόρμα ;

Ποιὰ σὲ καλύπτει μαύρη σκιά ;

NOP. Σκιά θανάτου· σὲ σένα ὅλα θὰ φανερώσω.

Μιά χάριν σοῦ γυρεύω.—Ἄζου· κι' ἂν μοῦ τὴν
μὴ μοῦ τὴν ἀρνεῖσαι. [ἐγκοίτης]

Χάριν εὐσπλαγγνίας καὶ τῆς ψυχῆς μου.

ΑΔ. Λέγε τὸ πᾶν θὰ κάμω.

NOP. Ἀλήθεια ;

ΑΔ. Ἀλήθεια.

NOP. Ἄζου: Γιὰ νὰ μολύνω τὸ μέρος τοῦτο
μὲ τὴν ὕπαρξίν μου, δὲν πρέπει πλέον,
ἀλλὰ τῶν παιδιῶν μου τὴν προστασίαν—σ' ἐσὲ ἀφίνω.

ΑΔ. Θεέ! σ' ἐμὲ ἀφίνεις!

NOP. Ἄχ, μαζῆ σου τώρα πάρε ταῦτα
σὰν δικὰ σου· δὲν ζητῶ τιμὰς
καὶ δῶρα· ἔχε τα μὲ τὰ παιδιὰ σου·
ἓνα μόνον νὰ φροντίσης: νὰ ζοῦν ἄριστα·
φθάν' ὅτι ἐγὼ ἐχάθην—ἐπροδόθην δι' ἐσέ.

Ἀδαλγίζα, θέλω τοῦτο—σὺ νὰ κάμης δι' ἐμέ.

ΑΔ. Νόρμα! ἀγαπημένη μήτηρ πάντα—θὰ ἦσαι γιὰ
τὰ παιδιὰ σου, ἄχ! δὲν θὰ τ' ἀφίσης! [μένα]

κ' ἐγὼ τοὺς Θεοὺς δὲν ἠρνήθην.

NOP. Μὰ ὠρκίσθης.

ΑΔ. Naί, ὠρκίσθην πῶς θὰ ζήσης!

Naί, θὰ τρέξω πρὸς ἐκεῖνον

τοὺς κλανθμοὺς νὰ φανερώσω

καὶ τῶν φοβερῶν ὀδύνων—τὴν καρδιά σου νὰ λυτρώσω.

NOP. Νὰ ζητήσω ἐγὼ τὸν οἶκτον ; ποτέ!

ΑΔ. Νόρμα, λυπήσου.

NOP. Ὅχι μὰ σ' ἀκούω· φύγε,

ΑΔ. Ἄχ! ὄχι! δὲν φεύγω· ποτέ.

Δές, ὦ Νόρμα, πρὸ τῶν ποδῶν σου

τὰ ἀθῶα αὐτὰ παιδάκια.—Ἄχ μὴ θέλεις τὸν ὄλεθρόν σου
λάβε οἶκτον, γι' αὐτὰ τὰ δυὸ παιδιὰ.

NOP. Ἡ μεγάλη γι' αὐτὸν λατρεία
δὲν ὑπάρχει σ' ἔμένα πλέον. — Μέσ' τὸν τάφον ποτὲ
οὔτε χαίρει, οὔτε γελᾷ. [καρδιά

ΑΔ. Λοιπὸν δὲν στέργεις ;
NOP. Σὲ ἀγαπῶ· κι' ἐκεῖνος.

ΑΔ. Μετεμελήθη.

NOP. Καὶ σύ ;

ΑΔ. Τὸν ἠγάπων ! μὰ ἔκτοτε—τὸ πᾶν ἐλησμονήθη !

NOP. Καὶ τί προσμένεις τώρα ;

ΑΔ. Νὰ ἔλθῃ πάλ' ἡ ὥρα

μὲ τὴν καρδιά ἐλεύθερη-κοντά σὲ σὲ νὰ ζῶ !

NOP. Ἄχ πῶς χαίρω ἢ δύστηνος
ποῦ βρίσκω φύλην πιστήν !

NOP.—ΑΔ. Καὶ εἰς τὸν τάφον ποῦ πάντας προσμένει
ἀγάπ' ἡμᾶς πάλιν ἢ ἀδελφώνῃ.

Εἰς τὸν κόσμον γιὰ μᾶς χαρὰ δὲν μένει

χαρὰν θὰ βροῦμε στὴν γῆν ποῦ μᾶς ἐνώνει.

Ναὶ εἶσαι σὺ σζιά μου.—Πῶς τὸ ποθ' ἢ καρδιά μου.
μαζὺ σου σ' αὐτὸν τὸν τάφον — θαῦρω χαρὰν.

ΠΡΑΞΙΣ Δ'.

[Δάσος Δρυϊδῶν. Εἰς τὸ μέσον ὁ ἱερός βωμὸς καὶ τὸ γάλκινον σήμαντρον].

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΧΟΡΟΣ. Εἶν' ἐδῶ σ' αὐτὸ τὸ δάσος

ὁ τόσος κρότος καὶ ἡ βοή,

κι' αὐτὸ τὸ σκότος ποῦ ἐκάλυψε τὴν γῆ.

ΟΡΘΩ. ὦ φίλοι· πῶς ἐπλανήθην πῶς ἄλλα νέα
ἠθέλον κομίση

καὶ σᾶς ὑποδανλίση τὸ πάθος.

Μὰ ὁ Θεὸς σ' αὐτὸ δὲν στέργει.

ΧΟΡΟΣ. Ἡ Νόρμα τί λέγει σ' ὄλ' αὐτά ;

ΟΡΩ. Μόνον τῆς Νόρμας τὴν σκέψιν ἐξετάζω.

Οὐδένα χρησιμὸν μᾶς λέγει,

καὶ συμφέρον ὁ καθεὶς τὸν πόθον

νὰ κρατῇ κρυμμένον.

ΧΟΡΟΣ. Μὰ ἕως πότε ;

ΟΡΟΒ. Τῶχει γραμμένο ἢ τύχη.

[Φεύγουν ὅλοι καὶ ἔρχεται ἡ Νόρμα καὶ ἡ Κλοτίλδη].

ΝΟΡ. Πάλιν θάρθῃ· ἐὰν δώσω πίστιν
στὴν Ἀδαλγίζαν μὲ λόγους μετανοίας
κι' αἰσθήματα λατρείας.

᾽ὦ Θεέ, πῶς χαίρω· εἰς τὴν καρδιά
δὲν φέρω αὐτὸ τὸ βάρος πλέον.

Θὰ ἔλθουν πάλιν τοῦ θείου ἔρωτος
αἱ πρώται ἡμέραι Κλοτίλδη !

ΚΛΟΤ. ᾽ὦ Νόρμα, θάρρος λάβε !

ΝΟΡΜ. Τί λέγεις ;

ΚΛΟΤ. Οἴμοι !

ΝΟΡΜ. Τὸν εἶδες ;

ΚΛΟΤ. Εἰς μάτην ἢ Ἀδαλγίζα μετέβη.

ΝΟΡΜ. Κι' ἐγὼ ἐπέισθην νὰ τὴν ἀφήσω
σ' αὐτὸν νὰ τρέξῃ χωρὶς νὰ μαντεύσω
διόλου τόσῃν μεγάλῃν ὑποκρισίαν.

ΧΟΡ. ΟΡΟΒ. Οἱ θεοὶ μᾶς φωνάζουν !

ΧΟΡΟΣ. Νόρμα τί θές, εἰπέ τοῦ θεοῦ μας

Ἰορμενσούλ, ποῖον τὸ πνεῦμα· τί μᾶς προστάσσει.

ΝΟΡΜ. ᾽Οδύνας, λύπας.

ΧΟΡ. Εἰρήνης λόγους εἶχες ὅμως πρὶν εἰς τὰ χεῖλη.

ΟΡΟΒ. Τίς ὁ χρησμός σου Νόρμα ;

καὶ τὸ θῦμα ὁποῖον ;

ΝΟΡΜ. Εἶν' ὄρισμένον ἀπ' τοὺς θεοὺς τὸ θῦμα.

ΚΛΟΤ. Εἷς βέβηλος Ρωμαῖος ἀνεκαλύφθη
ἐντὸς τοῦ τεμένου, καὶ νὰ πῆ— τί ἐζήτει, ἀποφεύγει.

ΧΟΡΟΣ. Εἷς Ρωμαῖος ! ᾽Εδῶ ἄς ἔλθῃ !

ΝΟΡΜΑ. ᾽Εκεῖνος !

ΧΟΡΟΣ. ᾽Ὁ Πολλιών !

ΝΟΡΜΑ. ᾽Αχ ! τώρα ἐκδικοῦμαι !

ΧΟΡΟΣ. ᾽Ανόσιε Ρωμαῖε, δὲν ἐσεβάσθης

τῶν Θεῶν τὸν ναὸν νὰ μολύνῃς, —προκαλῶν αὐτῶν τὴν

ΠΟΛ. Κτυπάτε, ἀλλὰ μὴ ἐρωτᾶτε.

[ὄργην ;

ΝΟΡ. Σὲ μὲ ἀνήκει νὰ ἐρωτῶ !

ΠΟΛ. ᾽ὦ φρίκη !.. ἢ Νόρμα !..

ΝΟΡ. Naί, ἢ Νόρμα !

XOP. Τοὺς Θεοὺς καλεῖσαι νὰ ἐκδικήσῃς! — Τί τρέ-

NOP. Ἄχ! δὲν ἀντέχω. [μεις;

XOP. Τί στέκεις; Τί περιμένεις;

NOP. Μὰ πρέπει νὰ φεισθῶ.

XOPOΣ. Εἰς ἔργον!

NOP. Σὲ κρατῶ στὰς χεῖρας πλέον
καὶ κανεῖς δὲν θὰ σὲ σώσῃ—ἐγὼ μόνον.

ΠΟΛ. Σὺ δὲν πρέπει.

NOP. Μὰ τὸ θέλω.

ΠΟΛ. Τί λέγεις;

NOP. Ἄκου: Σ' ἐξορκίζω εἰς τὰ παιδιὰ σου,
μὴ σ' αὐτὴν δωρεῖς τὴν καρδιά σου,
τὴν Ἀδαλγίζαν νὰ μισήσῃς—καὶ μὰζ' ἢ της νὰ μὴ ζήσῃς.
Τότε θέλω σὲ συγχωρήσῃ—καὶ ποτὲ δὲν θὰ σὲ ἴδῶ.

ΠΟΛ. Ὅχι, δὲν θὰ τὸ κάμω. [Πῆς το.

NOP. Θ' ἀποθάνῃς.

ΠΟΛ. Τὸ προσιμῶ.

NOP. Σ' ἐρωτῶ πῶς θὰ λυτρώσω τὰ δεινὰ;

ΠΟΛ. Διὰ τῆς λήθης.

NOP. Δυσπιστῶ,—καὶ θὰ καταστρέψω τὰ παιδιὰ μου.

ΠΟΛ. Τί λόγος φρούης!

NOP. Καὶ τὰ δυὸ θὲ νὰ ξεσχίσω
ἂν καὶ τότε ὁ πόνος μ' ἐκράτει.

ΠΟΛ. Μὰ δὲν σοῦ φθάνει ὁ πατήρ;

NOP. Ὅχι!

ΠΟΛ. Τὴν ζωὴν μου σοῦ προσφέρω, — πλὴν σῶσε

NOP. Δι' ἐκείνην τὸν οἶκτον γυρεύεις; [αὐτὴν!

ΠΟΛ. Ἄφοῦ τόσον τὴν λατρεύεις—δὲν θέλω τὴν λυπηθῆ.

ΠΟΛ. Τόσον μοχθηρὰ μὴ εἶσαι. — Ἄς σωθῆ ἐκείνη

Δὲν λυπεῖσαι, δὲν πονεῖς στὰ δάκρυά μου; [μόνη.

Σὺ ἀρκούντως ἐκδικεῖσαι—ὅταν πέσω ἐγὼ νεκρός.

NOP. Οἱ φρουροὶ τρέξατε ὅλοι!

Εἰς τὴν ὀργὴν σας, νέον θῦμα προσφέρω.

Ἐκ τῶν παρθένων τις ἐξωμότις

τὸν ἱερόν της ὄρκον —καὶ τὸν Θεὸν προδίδει.

XOPOΣ. Ὁ Θεὸς τιμωρὸν ποινὴν τῆς δίδει.

ΠΟΛ. Σὲ ἰκετεύω, Νόρμα, γι' αὐτὴν.

XOP. Τίς αὕτη;

NOP Δὲν πρόπει νὰ πληρώσῃ αὐτὴ — ἰδικόν μου
ΧΟΡΟΣ. Λέγε ποία εἶνε; [σφάλμα.

ΠΟΛ. Ἄ, μὴ τὸ πῆς Νόρμα!

NOP. Ἡ Νόρμα!

ΧΟΡΟΣ. Σὺ Νόρμα; Ὅποῖον αἴσχος!

ΠΟΛ. Ἄχ! πῶς πονῶ!

ΧΟΡΟΣ. Σὺ ν' ἀμαρτήσῃς;

NOP. Ἄν μὲ ἠρνήθῃς κι' ἂν μ' ἐστερήθῃς,

ἀπ' τὴν καρδιά μου δὲν ἐχωρίσθῃς.

Κι' ἂν μὲ ἀφῆξες, σκληρὸ Ρωμαῖε,

θὰ εἶσαι πάντα ὁ θεῖος ἔρως

ποῦ προστατεύει τὰ θύματά του—ποῦ σαγηνεύει·

θὰ μᾶς ἐνώνῃ—ἐν ὅσῳ ζῶμεν κι' ὅταν ταφῶμεν.

ΠΟΛ. Ἄχ! πῶς ἀδίκως παρεξηγήθῃς

ἔξοχος κόρη πῶς ἠδικήθῃς.

καὶ ἡ καρδιά μου γι' αὐτὸ θὰ μένῃ—φαρμακωμένη.

Μαζῆ σου θέλω ν' ἀποθάνω—καὶ στὸν ἄλλον κόσμον

θὰ σὲ λατρεύω ὅπως καὶ τώρα.

[Ἐπάνω

ΧΟΡ.-ΟΡΟΒ. Μὰ εἶν' ἀλήθεια, καλέ μας γέρων

τὴν ἀτιμίαν σύ εἶς' ὁ φέρων;—Νὰ τὸ πιστεύσῃ κανεῖς;

νὰ μὴ πιστεύσῃ, παραφρονεῖ.

[καὶ πάλιν

Πῶς ὁ Θεὸς τοὺς κεραυνούς του—κρατεῖ ἀκόμη

στοὺς οὐρανοὺς του.

Νόρμα! σὺ ἐξηγήσου μας.— Οὐδὲν μᾶς λέγει!

NORM. Κλαίω τὰ παιδιὰ μου.

ΠΟΛ. Τὰ δύστηνα! ὦ φρίκη!

ΧΟΡΟΣ. Σὺ πταίεις; λέγε.

NORM. Ναί! ὅσον κανεῖς δὲν πιστεύει!

ΟΡΟΒ. Τί συμφορὰ!

NORM. πρὸς τὸν ΟΡΟΒ. Εἶμαι μήτηρ!

ΟΡΟΒ. Μήτηρ!

NOP. Τὰ τέκνα μου ἢ Κλοτίλδη—θὰ φυλάττῃ προ-
ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τὰς χεῖρας.

[στάτευσέ τα

ΟΡΟΒ. Μὴ σὲ βλέπω. Ἄφες με.

ΧΟΡΟΣ. Τὶ ἐντροπή!

NORM. Μὴ θές νὰ γίνουν θύματα—σκληρὰ τοῦ σφάγ-
ἀφοῦ τοῦ κρίματός μου

[ματός μου

ἀθῶα εἶν' αὐτά.—Σκέψου ὅτ' εἶμαι αἱμά σου

δῶσε σ' αὐτὰ συγγνώμην.

Ἄχ πάτερ! ἄχ λάβε γι' αὐτὰ στοργήν!

ΧΟΡ. Πάσχει, κλαίει, τί ἐλπίζει!

Τὴν χωρίζει ἀπ' τὴν τιμὴν τὸ αἴσχος.

ΝΟΡ. Πάτερ μου, κλαίεις;

ΟΡΟΒ. Ποία μὲ πλήττει!

ΝΟΡ. Συγγνώμην δίδεις.

Αὐτὸ δεικνύουν οἱ ὀφθαλμοί σου,

ἄλλο δὲν θέλω ἢ τὴν εὐχὴν σου.

ΠΟΛ. Θεέ, θεέ.

ΟΡ. Ἄχ, δυστυχισμένη, συγγνώμην — λάβε ναί!

ΝΟΡ. Πάτερ, χαῖρε!

ΟΡ. ΧΟΡ. Νῦν θὰ πλύνῃς τὸν ναόν μας

ὅπου μολύνεις, καὶ ἡ κατάρα—θὰ χαθῆ.

ΠΟΛ. Στὴν πυρὰν καὶ μένα φέρε!

ΝΟΡ. Πάτερ μου, χαῖρε.

ΟΡΟΒ. Ποιὰ μ' ἐπληξε, θεὲ συμφορά!

Τ Ε Λ Ο Σ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΧΙΩΤΗ & ΡΟΥΣΣΑ

Γουλιέλμος ὁ ἀγθοφόρος, (Μαρκῶν καὶ Δελφός)	> 1.20	Ἡ Ψυχολόγη, Βοτσατζη	> 1.20
Ἄθλοποιός Κίην, (Δουμά)	> 1.40	Μερόπη, (Δ. Βερνζ, δίκην)	> 0.70
Ὁ Μίδας καὶ ὁ Κουρέυς του, (Ν. Λάσκαρη)	> 0.80	Κυρία μὲ τὰς Καμελίαις, (Α. Δουμά)	> 1.40
Ὁνειρον ἐαρινῆς πρωίας, (Γαβριέλ δ' Ἀντουάν)	> 0.60	Σκύλλα, (Σ. Βασιλειάδου)	> 0.70
Ἀρχοντοχωριάτης, (Μολιέρου)	> 1.—	Κωμῳδαὶ Μονόπρακτοι, (Ν. Λάσκαρη): «Τὸ κοκκα- λάκι τῆς Νυκτερίδας», «Ὁ Μάκος τῆς Ἐριδος», Ἡ πώλησις τῆς Ἀθη- νάς, «Ἡ ἐξ Ἄδου πα- ραγγελία», «Ἡ παληο- γλασσα», «Ἡ Ἐλενίτσα τῆς ὁδοῦ Ἀγγέλου»	> 1.50
Ὁ Χορὸς τοῦ Ζαλόγγου, (Σ. Περσιάδου)	> 1.20	Κωμῳδαὶ Μονόπρακτοι, (Α. Πιστή): «Θ' αὐτοχρημα- σθεῖς», «Ἄστὲ ντοῦα οἶ», «Νυκτεριναὶ Συνεντά- ξεις», «Γίαντες», «Βέρλαι», βέρβαι», «Σὲ μὰ τιμῆ- τσαν», «Ποῦ εἴστερις πῶς ἔχω ντολιμάδας», «Δημο- πρασία»	> 1.70
Σεβέρος Τορέλλης, (Κοππὲ)	> 1.—	Ἰστορικὸν δοκίμιον, περὶ τοῦ θεάτρου τῆς Μουσικῆς τῶν Βυζαντινῶν, (Κ. Σάθζ)	> 3.—
Τὸ ἔνο φουί, (Τουργάνωφ)	> 1.—	Κρητικὸν θεάτρον, ἢ συλ- λογὴ ἀνεκδότων καὶ ἀγνώ- στων δραμάτων (Κ. Σάθζ)	> 3.50
Σαλάβα, (Περσιάδου)	> 1.—	Γύπσοις, ποιητικὴ κωμῳδο- τραγῳδία (Κ. Σάθζ)	> 3.20
Κωμῳδία, (Π. Ζάνου)	> 1.20	Στάθις, κρητικὴ κωμῳδία (Κ. Σάθζ)	> 2.50
Ἐλισάβετ, (Πιζκομρέτη)	> 1.20	Ἐρωφίλη, τραγῳδία Γ. Χορ- τάση ὑπὸ (Κ. Σάθζ)	> 3.50
Νόρμα, (Κάρλο Δο, μεδίλλε)	> 1.20		
Ὁ μαρκήσιος Προτά, (Ἀντὸ Λαβεράν)	> 1.20		
Πάτερ ἡμῶν, (Φρ. Κοππὲ)	> 0.40		
Ἐσμέ, (Περσιάδου)	> 1.—		
Ἡ Ἐξέσις τοῦ Ὄθωνος, (Π. Δημητριάδου καὶ Α. Κυριακοῦ)	> 1.—		
Οἱ μετανάσται, (Ἀρνιώτου)	> 1.—		
Ἑλλην. θεάτρον, Κωμῳ- δίαι. «Ὁ θάνατος τοῦ Περ- σικέου», «Ἐπὶ Ἐχεμύ- θειαν», «Ζητεῖται τῆρε- της», «Τὸ Ἀνδρείκελον», «Ἡ Διαθήκη τοῦ Θείου», «Ἐνομάζεται», «Ἐἰς ἀ- ναξήτηρον δραματικῶν συγγραφέων», σλ. 320	> 2.50		
Γαλάτεια, (Βασιλειάδου)	> 0.70		
Κονστατίνος Παλαιολόγος, (Ζερπελίου)	> 0.60		

100 ΔΡ. ΒΙΒΛΙΑ ΔΕΜΕΝΑ ἢ ΑΔΕΤΑ

Ἱστορικὰ—Νομικὰ—Ἱατρικὰ—Λεξικά—Θρησκευτικὰ—Φιλολογικὰ—Διδακτικὰ—
Θεολογικὰ—Ἐμπορικὰ—Μουσικὰ—Περικλήσεις—Ποιήσεις—Ναυτικὰ—Φιλολογία—
Μυθιστορήματα—Ξεναὶ γλώσσαι—Ἐπαγγελματικὰ—Βιβλία συντακτικῶν—Λα-
τικὴ Ἱατρικὴ βιβλιοθήκη—Βιβλιοθήκη ταξιδιωτῶν—Παιδικὴ βιβλιοθήκη—Βιβλιο-
θήκη Πρακτικῶν γνῶσεων—Βιβλία τοῦ λαοῦ—Μουσικὰ τεμάχια κτλ. κτλ. κτλ.

5 ΔΡΑΧ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ Τιμολόγιον ἀποστέλλεται δωρεάν ἐπὶ αἰτοῦντι.

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Δ. ΛΑΥΡΑΓΚΑ

Τὰ κάτωθι ἔργα τῆς βιβλιοθήκης ταύτης περιλαμβάνουσι πλήρη τὴν μετάφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἑλοκλήρου τοῦ κειμένου ἑκάστου μελοδράματος.

— Τιμᾶται ἑκαστον λεπτὰ 50. —

Καβαλλερία Ρουστικάνα (Cavalleria Rusticana) — Mascagni.

Τόσκα (Tosca) — Puccini.

Οἱ Παλιᾶτοὶ (I Pagliacci) — Leoncavallo.

Μανὸν Λεσκὼ (Manon Lescau) — Puccini.

Τραβιάτα (La Traviata) — Verdi.

Ὁ Φρά-Διάβολος (Fra-Diavolo) — Auber.

Μεφίστοφελῆς (Mefistofele) — Boito.

Ἡ Ὑπνοβάτις (La Sonnambula) — Bellini.

Ἡ Μάγισσα Δ. Λαυράγκα. — Ἡ κυρὰ Φροσύνη καὶ ὁ Ἄλφ

Ὁ Ἑρνάνης (Ernani). — Verdi. [Παῦς Π. Καρρέρ.

Μποῆμ (Bohém) — Puccini.

Ὁ Ὑποψήφιος Βουλεντής — Σ. Ξύνδα.

Ὁ Ριγολέττος (Rigoletto) — Verdi.

Ἡ Κάμεν (Carmen) — Bizet.

Δύο Ἀδέλφια — Δ. Λαυράγκα.

Ὁ Κρισπίνος καὶ ἡ Κουμπάρα (Crispino e la comare) - Ricci.

Φάουστ (Faust) — Gounod.

Μιρέλλα (Mireille) — Gounod.

Μάσκο Βότσαρος — Π. Καρρέρ.

Οἱ γάμοι τῆς Γιαννούλας (Les noces de Jeannette) — Massé.

Ἡ Εὐνοουμένη (La Favorita) — Donizetti.

Χορὸς Προσωπιδόφρων (Un ballo in maschera) — Verdi.

Λουκία τοῦ Λαμμερμούρ (Lucia di Lammermoor) — Donizetti.

Νόρμα (Norma) — Bellini.

Ὁ κουρεὺς τῆς Σεβίλλης (Barbiere di Siviglia) — Rossini.

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Ν. ΠΟΡΙΩΤΗ

Τὰ κάτωθι ἔργα τῆς Βιβλιοθήκης ταύτης γραφέντα εἰς γλαφυρωτέτην γλῶσσαν ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ποριώτη, περιλαμβάνουσι περιλήψεις τῶν γνωστοτέρων ἰταλικῶν μελοδραμάτων, ὅς καὶ ἔμμετρον μετάφρασιν παραπλεύρως τῶν ἰταλικῶν στίχων τῶν κυριωτέρων ἀμάτων τῶν περιεχομένων ἐν ἑκάστῳ μελοδράματι.

— Τιμᾶται ἑκαστον λεπτὰ 50. —

Χορὸς προσωπιδόφρων (Un ballo in maschera) — Verdi.

Νόρμα (Norma) — Bellini.

Ἡ Ὑπνοβάτις (La Sonnambula) — Bellini.

Ἄϊδα (Aida) — Verdi.

Ὁ Ραψῶδς (Il Trovatore) — Verdi.

Ἡ Τραβιάτα (La Traviata) — Verdi.

Λουκία τοῦ Λαμμερμούρ (Lucia di Lammermoor) — Donizetti.
